

O. Ralbovský, [1880], (ok. Kútov, Nitrianska)

Ten prešpurský mýtny
prepjeknú cerku má,
ona nic nerobí,
len v okenku sedá,
prepjekne vyšíva,
ešče krajší spíva.

Ten prešpurský mýtny
cedulenu číta,
[: cedulenu číta,
tak si smutne vzdychá. :]

Její cichý huásek
do Turek sa zdvíha,
ten turecký baša
po rínku chodzíva
a mýtného cerku
on dycky posúcha.

Jeho pjekná cerka,
ona sa ho pýta:
Muj tacičku miuý,
co ste taký smutný,
huava-li vás bolí,
lebo život biuý?

Zvony-li to zvoňá,
lebo včeuý hučá?
[: A to si mýtného
cerka pjekne spíva. :]

Mňa huava nebolí,
ani život biuý,
[: tehja sem zaprodau
Turku pohanovi. :]

Ten turecký baša
cedulenu napsal,
[: cedulenu napsal,
do Prešpurku poslal. :]

Má stará mamičko,
jaké prachy idú;
[: ovce-li to ženú,
lebo pro mňa jedú? :]

Ty, prešpurský mýtny,
prepjeknú cerku máš,
[: a keď mi ju nedáš,
mjesto Prešpurk prehráš. :]

Dojeli, prijeľi
první polajtári:
[: Sedaj, mladá pani,
ty mosíš íť s nami. :]

Dojeli, prijeli
druhí polajtári:
[: Ber sa, mladá pani,
ty mosíš íť s nami. :]

Och, ceruško moja,
jaké ti šaty dám,
[: lesli fáťolové,
alebo doloman? :]

Och, mamičko moja,
nač by mi tam byui?
[: Šak ja tam nebudem
ani štvrt hodziny. :]

Než by ja mjeua byt
Turkyni nevjestú,
[: rači nech mňa v mori
drobné ryby žerú. :]

Ty morské rybičky,
to sú mé družičky,
[: ti morskí kaprové
sú mojí družbové. :]

Táto pieseň je jedna z tých najstarších a siaha svojím počiatkom do časov tureckého plienenia okolo Prešporku a Modrého Kameňa.

V rukopise je nápev zapísaný v 4/4 takte s totožnými notovými hodnotami.

Melódia: Sl. sp. D 820 — Sl. sp. III 68.

419.

O. Ralbovský, [1880], (ok. Kútov, Nitrianska)

Allegretto

p
Pri Ska-li - ci hu-sá - ri ver - bu - jú, vo - ua - jú,
f
pri Ska-li - ci hu-sá - ri ver - bu - jú, vo - ua - jú;
p
keď ver - bu - jú, mo - že byt, du - ša mo - ja, mo - žeš íť,
bez te-bja sem ži - vá by - ua, eš - če mo - žem byt.